

Tanulmányi kirándulás 2015

Csütörtök reggel a megszokott időben csörgött az óra. Ezen a szünet ellenére nem csodálkozhattunk, mivel az évek során hozzászokhattuk az osztályfőnök által preferált hajnali induláshoz. Hosszas utazás után, mely szokatlan módon telefonokat és a technika további vívmányait kereső razziák nélkül telt el, megérkeztünk Győrbe, a folyók városába.

Elsőként megtekintettük a klasszicista stílusban épült különlegesen átlagos városházát, illetve a vele szemközt elhelyezkedő átlagosan lepattant szocialista munkásszállót. Még fel sem ocsúdtunk a belváros szépségéből, máris újabb markáns élmény ért minket egy tetőről közénk zuhanó cserép formájában. Cuccaink lepakolása után a főtéri szökőkút eltömítésével foglalatoskodtunk, ennek következtében hamarosan már senkinek nem volt melege. Ezután az ofó az ebédlőbe parancsolt minket, ahol a hét előző napjainak menüjét egybeöntve élvezhettük. Luxus szállásunkat is birtokba vettük mely híven rekonstruálta a birkenauai fogolytábor állapotait. A város megismerése egy szokásosan jó hangulatú és cseppet sem unalmas sétából illetve egy városi vetélkedőből állt. A vetélkedő folyamán Bátai Domonkost, mint Mr. X-et üldöztük, ezen tevékenységet néhányan gyroszózással szakították meg. A játékra ráunva a gyanútlan városi polgárok műveltségének felmérésével ütöttük el az időt. Ennek során kiderült, hogy az itt élő Homolya-funok szerint az Andok Észak-Amerikában található illetve a megyeszékhely lakói többek közt Hunyadi Mátyás apját sem ismerik. Végül elfogyasztottuk az ebédlőben felszolgált vacsoránkat és lesétáltunk a Duna-partra. Itt röplabda vagy szabályok nélküli strandfoci voltak a választható programok. A part romantikáját trágár üvöltözésünk törte meg, de ez minket cseppet sem zavart. A nap lezárásaképpen a Mosolygó kék szemek című dokumentumfilmet néztük meg Kristóf tolmácsolásában, melyben egy lecsúszott drogos életének utolsó két évét követhettük nyomon. Az így megalapozott rózsás hangulatunkon tovább javított a másnapra beharangozott hajnali ébresztő, ezért J. Boateng példáját követve ágyba dőltünk. Várakozásunknak megfelelően egy kis futás után már reggel 7-kor vonaton ültünk, amely villámgyorsan haladt el úti célunk mellett. Ezután tovább növeltük a távolságot magunk és Pannonhalma között, immár gyalog. Hamarosan tanakodni kényszerültünk, ugyanis utunk egy illegális vérméhtenyészet állta el. Félelmünket alátámasztotta a pick-up-jával állatai közé hajtó tulajdonos, kijelentvén, hogy „ezek baromi vadak”. Inkább a kerülés mellett döntöttünk így szántókon és őserdőkön átgázolva érkeztünk meg a tápi focipályájához. Itt hosszú edzőmeccs következett az FC Pannonhalma - többszörös Flóris-kupagyőztes profi klub - elleni mérkőzésre. Továbbindulásunk után fél órával vettük észre, hogy a 8 km-es túrából már csak 8,5 van hátra. Végül mégis sikerült megérkeznünk a bencés apátságához, ahol arra lettünk figyelmesek, hogy a velünk egyidős diákok komplett focicuccban próbáltak megfélemlíteni minket. Ebben nem jártak sikerrel, de a hosszú túrának és utcai öltözetnek köszönhetően Szűcs Andris bombái sem bizonyultak elegendőnek és 3-2-es vereséget szenvedtünk. A meccs után ellenfeleink osztályfőnöke bemutatta nekünk a számunkra

ismeretlen és elképzelhetetlen tantermeket illetve szertárakat. Sok érdekes és közérdekű dolgot megtudhattunk, többek közt Bagó Máté részletes órarendjét, a diákmisei ülésrendet és a Te Deum pontos menetét. Ezen kívül láthattuk a hiperszuper, hegybe süllyesztett tornacsarnokot, a bazilikát, altemplomot, 30 fős hálótermet. Az olajba áztatott császármorzsa elfogyasztása, vagy inkább szemétbe öntése után a vonat indulásáig volt még 5 percünk, amit Kiss G. túl soknak ítélt, ezért úgy döntött, hogy kivételesen sör okozta bódulatban rohanjunk a vonat után. A futás természetesen felesleges volt, hiszen a 3 vágányos pályaudvar 4. vágányára befutó vonat 20 percet késett. Megérkezésünket tisztálkodás és lefekvés követte, ami vad telefonozásba torkollott. Egyesek nagyobb, Urbán Gergely például kisebb sikerrel vészelte át Kiss tanár úr lebuktató hadműveleteit. Vereségünknek köszönhetően nem kaptuk meg a továbbalvás kiváltságát, ezért a másnap reggeli 7-es kelés után összepakoltunk és megreggeliztünk. A kirándulás utolsó programja a közös strandolás volt. Nem is tudom, hogy miért említem egyáltalán ezt a napot hiszen Tomcsányi hiányában nem is történtek itt fontos dolgok, szóval a kivételesen felszerelt aquaparkot elárasztották a piaristák, hiszen iskolánk egy másik osztálya is ott szórakozott. Az alsóbb évfolyam tagjai a békés nyuggereket, Greschik pedig az őket leállítani próbáló úszómestert zaklatta kérdéseivel és beszélásaival. Gondolom a házirendet sem zavartuk, amennyiben az nem tiltotta a kamerával való fürdőzők közé ugrást vagy a vendégek törölközőinek találmra történő használatát. Az ebédet szokatlan módon költöttük el, ugyanis 4 fős csoportonként 4000Ft-ból kellett gazdálkodnunk. Az általunk választott étteremben a világon egyedülálló orvos szakácsok dolgozhattak, ugyanis mire elénk hozták az ételt, már legalább három agyműtétet elvégezhettek. Ebéd és fagyizás után felszedelőzködtünk majd szokásos módon magunkat nevetségessé téve futottunk a pályaudvarra, mely eredményeképp sikeresen elértük a Keletibe tartó vonatunkat.

Haraszi Lehel, Svastits Áron